

Jézus negyven napig jelent meg feltámadása után a tanúknak. Szenvedése után sok bizonyíték tanúskodik róla, hogy él. Tanított Isten országáról, és a Szentírás szerint utasításokat adott az apostoloknak. Jézus mélyebb megértéséhez a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkére van szükség. **Urunk mennybemenetelének főünnepé felszólít bennünket, hogy törekedjünk egyre jobban megérteni azt a remény és azt a gazdagságot, amelyet Jézus Krisztus adott nekünk örökségül: meghív bennünket az örök életre, a dicsőségre, amelyben előttünk halad. Testtel és lélekkel elfogad bennünket Jézus Krisztus, az Isten Fia.**

URUNK MENNYBEMENETELÉNEK FŐÜNNEPE

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Én kaptam meg minden hatalmat az égen és a földön.

Abban az időben:

A tizenegy tanítvány elment Galileába, fel arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. Amikor meglátták őt, leborultak előtte a földre. Egyesek azonban még mindig kételkedtek. Jézus odament hozzájuk, és ezt mondta nekik: „Én kaptam meg minden hatalmat az égen és Ezek az evangélium igéi.

a földön. Ezért most menjetek el, és tegyetek tanítványommá minden nemzetet! Kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében! Tanítsátok meg őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek! És íme, én veletek vagyok mindennap a világ végéig!”

Az elindulásban megmaradni

Sok év telt el. Egy ember, szakmáját tekintve földműves, hívő ember, az egyházközség értékes munkatársa súlyos rákbetegségben szenvedett. Amikor meglátogatta a plébános a klinikán, felajánlotta neki, hogy kiszolgáltatja a betegek kenetét. Úgy gondolta: van még

ideje. Három nappal a halála előtt hívta a plébánost. Így történt. Senki sem tudta, honnan szerezte ezt a bizonyosságot. De neki tudnia kellett.

Miután felvette a szentséget, egymás után felhívta a családtagjait és a közeli barátait. Meg akarta köszönni a feleségének, a gyermekeinek és a testvéreinek, hogy milyen fontosak a számára. Három nap hosszú. Minden beszélgetésben

kifejezte óhaját, ha eljönne az ideje, halálos ágyán azt szeretné, ha együtt énekelnék a dalt: “Nagy Isten, szeretünk Téged!” Könnyekkel a szemükben tettek eleget a kérésének. Együtt imádkoztak - átélték és megtapasztalták: Elment - mindenkiben megmaradt ez az esemény, nagyon intenzíven.

Senkit sem terhelte azzal, amit mondott. Megbocsátott és jót kívánt mindenkinek, utalt az aggodalmaira és mesélt az életéről. A nehéz és a jó időkben semmi sem segített neki, csak a személyes hite. A tudat: nem vagyok egyedül. Isten áldása, Isten velem van. Szerettei és sokan, akik őt ismerték, megtapasztalták ezt az üzenetet amikor vele voltak, életének hitvallását / tanúságtételét.

Akkoriban a hegyen

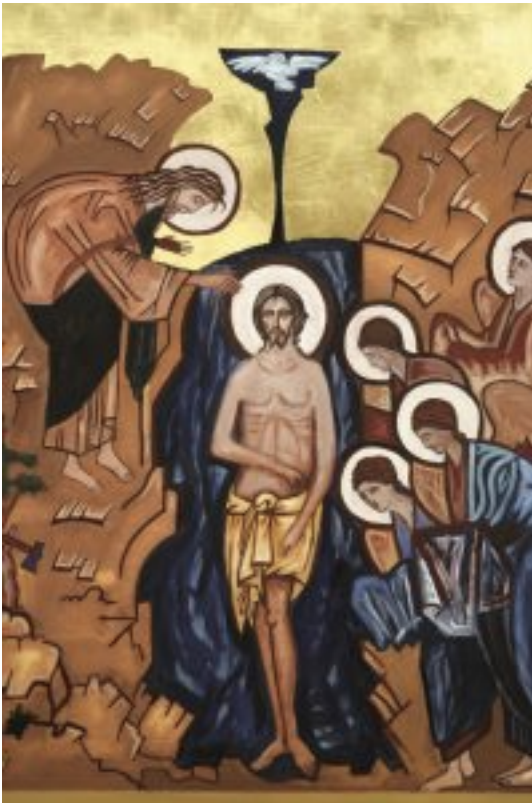
Elgondolkodhatunk ezen az eseményen. S egyre inkább felfedezhetjük, hogy valójában Jézus ugyanezt cselekszi a mai evangéliumban: a **sajátjait hívja**. A hegyre kell menniük. Pontosan megmondja nekik, hogy hol akar velük lenni. Bizonytalanok. A helyzet kihúzza lábuk alól a talajt. Mások leborulnak, valószínűleg az imádat, a dicsőség érzeteként: valami nagy történik itt.

Ezután Jézus még egyszer megszólal, hogy megértesse magát: Isten hatalmas szeretetével átitatva dolgozott, épített, vigasztalt, ölelt, megbocsátott és tudatta velük, hogy Isten ott volt a számukra, s az Ő iránti bizalma gyümölcsöt hozott. A hegyi beszédben, az ő jeleiben, az első Szövetség szavaira és mondatainak sokaságára hivatkozva, megtalálta és kinyilatkoztatta magát. Meggyőzte az embereket, és útra

hívta őket. Tervezte a szabadságot, amely mindenkit megfertőz. Mennyei Atyja iránt hűséges, ami bizalmat vált ki az Istenben - és bátorságot adott, hogy megszabaduljon mindentől, ami korlátozza és megköti, hogy magát Isten hatalmára és irgalmára bízza.

És most Ő van az összejövetel középpontjában, a sajátjai között - mint oly gyakran. Végző beszédet mond a hegyen.

Ebben a nagyon különleges pillanatban elmondja népének, hogy mit ad nekik

az úthoz. **Célja, hogy az emberek üzenetének, életmódjának, Istennel való bensőséges kapcsolatának biztos tanítványai legyenek: Isten az élet forrása. Mélyebbre merülve, benne gyökeredzve erőt nyerhetünk belőle, amit magunkkal hordozhatunk, reményt és támogatást nyújt. Ezt sokan megtapasztalhatják, megtehetik és részesülhetnek benne.**

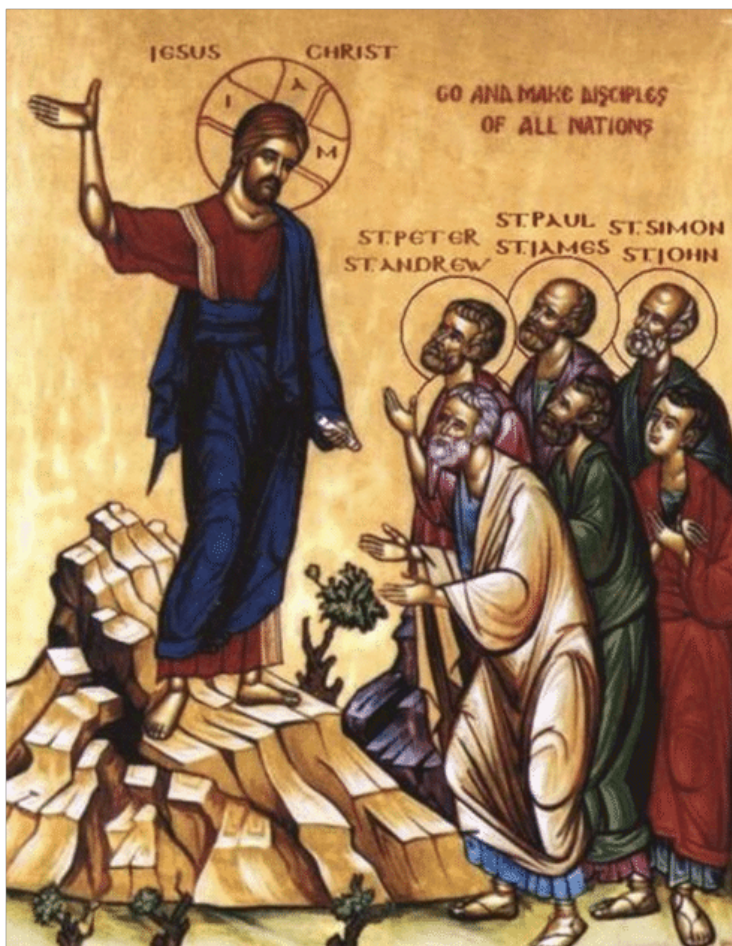
Övéinek azt is tudnia kell: ez a feladat, ez a küldetés nem haladja meg az erőnket. Nem kell egyedül megtennünk. Nem követel tőlünk túl magas árat: Velünk van és marad. Minden nap. örökké.

Ez az Ige bátorságot adott nekik. Mert elmentek. Elmondták mindazt, amit Jézussal tapasztaltak, ami elbűvölte őket, mindent megtettek, hogy vele legyenek. Minden bizonnyal nem rejtették el csalódásukat, amikor minden másként történt, mint ahogyan gondolták és remélték - majd beszámolnak a feltámadás meglepetéséről. Akkor azt gondolták: most mindennek vége lett. Aztán hagyta, hogy érezzék: élek. Életében élték meg. És most visszatért, újra összegyűjtötte őket, s mindenre alkalmassá tette.

Evangéliumunk búcsú karakterrel rendelkezik. Nem kétséges, hogy ez az utolsó találkozás - minden szó értékes, fontos és megbízható. **Jézus megígéri: veletek maradok!**

Bátorságot ad nekünk

Most körülötte gyűltünk össze, úgy ahogy vagyunk - hinni, keresni, kételkedni, csodálkozni, meglepődni. Ezen az ünnepi napon, amelyet Urunk mennybemenetelének hívunk, beszél velünk és megígéri, mint ahogy a tanítványoknak is megígérte: Én veletek vagyok. Ezért hiszünk a szeretet hatalmában, amely még a halált is legyőzni. Elindulhatunk az emberekkel az utunkon, elmondhatjuk hitünket és kétségeinket.

Világossá teszi, hogy Igéje szerint élni egy izgalmas lehetőség. Bátorságot igényel ez a küldetés, az emberek “tanítása”, felajánlás nekik, magyarázatok megfogalmazása, világossá tétele, miért is bízunk Istenben. Mindennapi életünk megmutatja, hogyan lehet sikeresen rá támaszkodni, s nem engedi, hogy bárki más elszakítson tőle.

Még akkor is, ha életünk egyenesen haza vezet, s tudjuk, hogy távoznak - és valószínűleg semmi mást nem látunk magunkban, mint a szeretetet, amelyet adhatunk. Akkor miért kellene azt várnunk, hogy a körülöttünk lévő emberek dicséretet zengjenek Istennek, aki ígéretével korlátlan áldással, erővel és reménnyel ruházott fel bennünket.

Minden jót kíván nekünk. **S mindannyian megtapasztaltuk már: azok az emberek, akik eltávoztak, nagyon intenzíven velünk maradtak az emlékeinkben. Talán ez a tapasztalat segíthet nekünk valóban hinni Jézusban, sőt még azt is elmondhatjuk neki: Köszönjük, hogy velünk vagy és velünk maradsz!**